

е сред участниците в конференцията на Разложка революционна околия, провела се на 5 септември 1903 г. в Банско, на която се съставя план за бойните действия²¹. За център на въстанието е определен гр. Мехомия, тъй като бил с най-добра подготовка, осъществена от местния комитет, основан още от Гоце Делчев (през 1896 г.), освен това всяка махала в града разполага със своя въоръжена чета. На конференцията се избира ръководно тяло за гр. Мехомия в състав: Владимир Каназирев, Владислав Каназирев (брат на Владимир), Петър Лачин и Атанас Попкостов²².

По стечение на обстоятелствата започналите бойни действия в Серски революционен окръг се пренасят в северната част на котловината, а щабът начело с ген. Цончев се премества от Пирин в Рила. Това обстоятелство оказва негативно влияние върху развоя на бойните действия конкретно в Мехомия и внася обърква не сред местните дейци, включително и в ръководителя подпоручик Каназирев.

В града Владимир Каназирев пристига три дни преди уговорената дата за начало на въстанието - 14 септември, и заедно с другите ръководители се установява в къщата на Тасе Хаджийски в Крапата махала²³.

Значителни сведения за разразилите се в Разлога, в частност и в Мехомия събития, се поместват на първа страница на в. „Реформи“, в бр. 41. Конкретно за подпоручик Каназирев в рубриката „Последни новини“ се споменава следното: „На 17-и полковник Янков, командващ отряда си с участието на запасните офицери Настев, Зографов, Герджиков, Прежеведски и Каназирев, форсира Белица, отпочна се най-ожесточен бой, който трая целия ден. Резултатът Белица срината с земята, само кулата и джамията оцелели“²⁴.

Въпреки краткия си, почти телеграфен характер, това съобщение съдържа за историографията неизвестен факт, че в нападението над Белица участва и Владимир Каназирев.

Нападението над с. Белица се предприема в отговор на турските насилия извършени из отделни селища на Разлога. В него участват обединените чети на ВМОРО и на ВМОК, командвани съответно от полковник Янков, Стефанов, Ботушанов, Каназирев, Молеров и др. В помощ на Белишкия аскер идва силно подкрепление от Неврокоп и Мехомия. Започва кървава разправа не толкова с четите, които съумяват да се изтеглят, а най-вече с мирното българско население, неуспяло своевременно да напусне Белица²⁵.

Най-обстойна информация за участието на подпоручик Каназирев във въстанието се открива в притурка на „Реформи“ от 21 септември 1903 г. На първа страница в статията „Първите дни на въстанието“ четем: "Запасните поручици Зо-